

Bayer Zsolt: Végezzenek gyorsan!

2011 szeptember 07. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

1

Átlag: 1 (1 szavazat)

Mérték

...és soha nem is számítottunk. Eddig is tudtuk ezt, vagy inkább csak éreztük, de most már van róla papírunk. Az „európai újraegyesítés” idejéből (újraegyesítés – ugyan...) brutális iratok kerültek elő: Thatcher és Mitterrand gondolatai.

Kiderült, mivel győztek Gorbacsovot, hogy az – úgymond –, tartsa fenn az európai status quót, vagyis a megosztottságot. Tartsa fenn, mert – úgymond –, ez a Nyugat érdeke.

Mert nem szabad megengedni, hogy Németország újra egyesüljön. Mert fél?, hogy megváltoznak a határok. Fél?, hogy majd támad egy új Bismarck vagy Hitler – Istenem, mennyire érthet? így minden, például ez a véget nem ér?, ostoba és heves nácizás...

Igen, érthet? minden, utólag is. Trianon is így nyer új értelmet és magyarázatot. Mert a trianoni békediktátum ugyanilyen farizeus és aljas érdekek miatt született. Mert Anglia és Franciaország egyszer?en le akart számolni egyetlen európai riválisával, a Monarchiával. Mit számított embermilliók élete? Ugyan, semmit. Ahogyan ötvenhatban sem számított a magyarok élete és sorsa. Ahogyan 1939-ben sem számított semmit sem Lengyelország és a lengyelek sorsa, érdeke, élete.

A legárgabbak a hazai sajtóban most meg sem jelent anyagok. Például, ahogyan Thatcher győzött Gorbacsovot, hogy a Nyugat fenntartás nélkül támogatja a Szovjetunió érdekeit és biztonságát. És Gorbacsov nem érti, miről is beszél a „Vaslédi”. Vagy ahogyan Jacques Attali, Mitterrand tanácsadója kifejti, miszerint a német újraegyesítés a francia politikusok rémálma között szerepel, s ha az bekövetkezik, ? elrepül a Marsra. Vagy térjünk vissza Thatcherhez, aki kifejti Gorbacsovnak: a német újraegyesítés nem angol és francia érdek, de a hivatalos kommunikáció eltérhet ettől. Pfüj! Micsoda undorító, aljas szavak! Hivatalosan támogatjuk az egyesítést, hiszen a közvélemény ellenében nem tehetünk mást, de közben győzünk az oroszokat, hogy akadályozzák meg az egészet. Kéretik ennek fényében értékelni most Thatcher budapesti útját! Ahogy bevásárol a kommunista elvtársakkal a Nagycsarnokban, a szabadság bajnokaként tetszeleg, ünnepelteti önmagát. És mi ünnepeljük...

De legalább most már tudjuk, méghozzá hivatalosan tudjuk: nem számítunk. Ami eddig csak homályos érzés volt, az immáron cáfolhatatlan bizonyosság. S azért jó ezt tudni, mert ennek fényében rajzolódik ki a Nyugat-imádók valódi igazsága.

Nincsen valódi igazságuk. Mert gúzsba kötve táncolunk, s a Nyugat (ó, te fényességes, álságos, hazug Nyugat!) nélkül tán semmire se mennénk – de mégiscsak azoknak van igazuk, akik figyelmeztetnek: ez a Nyugat ma és bármikor gondolkodás nélkül elárul mindannyiunkat. Hisz nincsenek érzelmei, csak érdekei. S id?nként még az érdekeit sem képes felismerni, még középtávon sem. Mert hát a Nyugat végül is felettébb jól járt az egyesítéssel is, és a szovjet érdekszféra összezsugorodásával is. Szép, nagy piacot nyert mivelünk, és olcsó rabszolga munkaer?t. De akkor és ott, húsz évvel ezel?tt csak annyit láttak, hogy a status quót fenn kell tartani. Kelet-Közép-Európa nemzeteinek sorsa és tragédiája árán is. Mert nekik ez így jó, így kényelmes.

Jó tudni, hogy a mi sorsunk és életünk a Nyugat kényelmének van kiszolgáltatva. S felettébb elgondolkodtató ez a tudás... Miképpen felettébb szellemes annak az angol olvasónak a bejegyzése, aki így kommentálta a Times írását: Thatcher – „Iron Curtain Lady”. Vagyis: Thatcher – a vasfüggöny lédi. Így van. S legalább tudjuk, mire számíthatunk.

Éppen arra és annyira, mint Palmerston angol külügyminisztert?!, aki ennyit tudott mondani a szabadságharc idején, az orosz beavatkozást kommentálandó: „Végezzenek gyorsan!”

Köszönjük...

Bayer Zsolt, magyarhirlap.hu

Ajánló